

Ένα κουτάβι που νιώθει μοναξιά του Ευγένιου Τριβιζά

Υπόθεση

Ένα κουτάβι ζει πλουσιοπάροχα σε μια έπαυλη, αλλά στεναχωριέται καθώς θα ήθελε να έχει έναν, δύο, χίλιους φίλους! Μια ωραία μέρα αποφασίζει να παρατήσει το σπίτι του και να βρει φίλους στο λεμονοδάσος. Έτσι δημιουργείται μια τρελή παρέα που περνάει υπέροχα, παίζει, γελάει, τραγουδάει... και έτσι το κουτάβι δε θα νιώσει ποτέ πια μοναξιά.

Απόσπασμα

Όσπου μια Τρίτη

το μικρό κουτάβι

της μοναξιάς ο άσος,

παρατάει το σπίτι,

τρέχει στο λεμονοδάσος,

βρίσκει μια πασχαλίτσα,

ένα παπάκι, μια αλεπουδίτσα,

ένα καγκουρό και μια νυφίτσα

και τους λέει θαρραλέα:

- Τι λέτε; Κάνουμε παρέα;

- Πρώτης τάξεως ιδέα!

απαντάει η τρελοπαρέα.

- Συντροφιά επιθυμείς;

Εδώ είμαστε εμείς!

Εμείς, εμείς, εμείς!

Έλα να συντροφιαστούμε

και να συντροφο-γαργαληθούμε

κι απ' την πολλή τη συντροφιά

να σου φύγει μια για πάντα

η συννεφιά!

Δυο και μια,

μια και δυο,

χωρίς να χάνουμε καιρό,

με τρεχαντήρι

κάνουμε πανιά,

γυρνάνε όλο τον ντουινιά

τα λιμάνια, τα νησιά,

τις θαλασσινές σπηλιές,

τις ηλιόλουστες τις αμμουδιές!

Στων γιασεμιών τις λίμνες

κάνουμε κωπηλασία

και στις κανέλας τα βουνά

όλοι μαζί ορειβασία.

κάνουν κάτω από ροδιές

πικάντικα πικ νικ,

προβάρουν καπελίνα κι ομπρελίνα

σε τρε σικ μπουτίκ

ανεβαίνουν σε τελεφερίκ

και βγάζουνε φωτογραφίες

«κλικ», «κλικ», «κλικ»,

ανάποδα, προφίλ κι ανφάς,

ώσπου τους σώνονται τα φλας!